

20. évközi vasárnap

Bevezetés

Az elmúlt vasárnapokon Jézus élet kenyeréről szóló példabeszédéből hallottunk szakaszokat. A mai szentmisénken is ennek a beszédnek a legkiemelkedőbb részét olvassuk fel. Ebben Jézus komoly hitbéli döntés elé állít és kijelenti, hogy saját testét és véréát, az élet kenyereként adja az eucharishtiában. Fogyasztása nélkülözhetetlen ahhoz, hogy életünk legyen és, hogy minél bőségebben.

Kirié litánia

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy az Élet kenyérének titkát, oly nehezen tudjuk még hittel is elfogadni. Uram irgalmazz!

Urunk Jézus! Add, hogy kellőképpen tudatosodjon bennünk, hogy ha nem esszük testedet és nem isszuk véredet, nem lesz élet bennünk. Krisztus kegyelmezz!

Urunk Jézus! Add, hogy minél buzgóbb hittel vegyünk magunkhoz a Szeretet szentségét, hogy élet legyen bennünk és minél bőségebben. Uram irgalmazz!

Evangelium után

Az igazságok megközelítésére gyakran használunk hasonlatokat, s modelleket. A szentbeszédekben is. Az Úr Jézus mesterien használta a hasonlatokat. Máté evangélista megjegyezte: "példabeszédek nélkül nem szólt hozzájuk!" Az Úr Jézus különösen Isten országáról szóló tanítását igyekezett szemléletes hasonlatokkal érthetővé tenni: A mennyek országa hasonlít a mustármaghoz, - a kovászhoz, - a kereskedőhöz, - a tengerbe vetett háléhoz.

Kafarnaumban viszont, ahol az élet kenyérről tanított egészen másképp járt el. Itt egyáltalán nem mondotta, hogy az élet kenyere "olyan, mint," vagy "hasonló" ehhez, vagy ahhoz a dologhoz. Pedig Jézus az Eucharisztia, titkával kapcsolatban is megtalálhatta volna a hasonlati formát. Talán így: Ha eszitek az Emberfia testét és isszátok a véréát, ez "olyan, mint" ez vagy az a dolog.

A mai, evangéliumi szakaszban azonban Jézus egyáltalán nem használja a hasonlati formát, hanem egyszerűen kijelenti. A kenyér, amelyet adok, a testem a világ életéért".

"Erre vita támadt a zsidók között: hogyan adhatja ez a testét eledelelül?"

Közel 1500 évvel később; az újkor hajnalán újból vita támadt, sajnos a keresztények között a jelenlét mikéntjét illetőleg, és különbözőképpen értelmezték Jézus szavait. A katolikus hittudósok komoly erőfeszítést tettek annak érdekében, hogy bölcséleti fogalmakkal valamiképpen megmagyarázzák Jézus jelenlétének mikéntjét. Természetesen nem sok eredménnyel. Hiszen az Ur Jézus maga sem vállalkozott arra, hogy pontos fogalmi meghatározást adjon jelenlétének módjáról. Azt azonban határozottan állította, hogy teste valóban étel és vére valóban ital. De ennek mikéntjéről hallgatott.

Vakmerőség lenne azzal áltatni magunkat, hogy majd mi, emberek kifürkésszük Isten gondolatait. Méltán jegyzi meg a neves atomtudós, Niels Bohr: "Nem a mi feladatunk előírni Istennek, hogyan működtesse a világot." hozzáteszem a hit világát sem.

Teremtett, ajándékba kapott létünk, szinte előírja, hogy engedelmessé elfogadás legyen az alapállásunk. Tudomásul kell vennünk, hogy Isten, földi létünk során, rejtőző Istenként van jelen az életünkben és el kell fogadnunk jelenlétének ezt a módját az Eucharisziában is.

Ahhoz, hogy Isten úgy szerette a világot, hogy az Egyszülött Fiát adta oda érte, megvalósuljon, s keresztáldozata megjelenjen, valami földi, anyagi támaszpont is szükséges. A hozzánk leereszkedő Isten le szállópályát kér tőlünk. - Miként Betlehemben egy istállót, a Golgotán egy keresztet. - Ezért van az, hogy Jézus nem jöhet hozzánk a szentmisében, ha nem helyezzük oltárára a kenyeret és bort.

Balgaság lenne azt kérdeznünk, miért éppen a kenyeret és bort választotta szentségi köntösül? - Ha válaszolni akarunk erre a kérdésre, azzal kell kezdenünk, hogy Isten, éhező, szomjazó lénynek teremtette az embert. És ő maga akar ennek mind testi, mind lelki értelemben a kielégítője lenni. Talán ezért választotta a kenyeret és bort az Élet kenyere anyagául. "Az én testem ugyanis valóságos étel, s a vérem valóságos ital - mondja Jézus a mai evangéliumi szakaszban. Testének és vérének vételét nem szabad hétköznapi értelemben érteni. Ezt a testet, és ezt vért, nem olyannak kell gondolnunk testét, mint amellyel köztünk járt. A szentáldozás nem kannibalizmus!

Az Eucharisztia alapításakor a kezében tartott kenyérről mondta Jézus, hogy az ő teste, a kehelyben lévő borról mondta, hogy az ő vére.

Az apostolok közül senki sem kérdezte meg, hogy hogyan lehetséges ez? Hogy a kezében tartott kenyér is a teste, és kehelyben lévő bor is a vére? Ugyanígy a szentmisében az oltárra helyezett kenyér is, és bor is, Jézus szavainak megismétlése után, Jézus teste és vére. Amikor magunkhoz vesszük Jézus testét, akkor az utolsó vacsora termében, kezében tartott, s az apostoloknak nyújtott kenyérről gondoljunk. Mert, Jézus szavai szerint, „ha nem esszük az Emberfia testét, és nem isszuk az ő vérére, nem lesz élet Bennünk!”

Újabb olyan jézusi gondolat, amelyhez misztikus mikroszkóp kell. Hiszen sokan nem eszik az ő testét, s sokan nem isszák az ő vérére, mégis élnek. Ezek szerint e szavait sem szabad hétköznapi, biológiai értelemben érteni. Az élet szónak sokféle jelentése van. Sokféle élet van. Szellemi élet. Tudós élet. Sportélet. Egy népnek dicsőséget szerző nagyszerű olimpikoni élet. Hazafias és hazafiatlan élet. Szent élet és bűnöző élet. Hívó élet és hit nélküli élet.

Az Úr Jézus, minden bizonynyal a hívó életre, a hívők vallásos, kegyelmi életére gondolt, a tanítását megvalósítókéra, akiknek élete kovás, amely megízesíti e világ életét. Só, amely megóvja e világot a romlástól. Világosság a sötétben bitorló emberiség számára. Az ilyen életet az Eucharisztia, teszi bőségesebbé. boldogabbá itt e földön.

Ámen.

F. F.